

El pacient trasplantat de cara a l'HUVH rep l'alta

L'Óscar, el pacient que va rebre un trasplantament de cara a l'Hospital Universitari Vall d'Hebron a finals de març, ha rebut avui l'alta hospitalària.

L'Oscar abans i després de l'operació

Más imágenes

bona evolució del trasplantament és que a la setmana de l'operació ja se'l va haver d'afaitar perquè li creixia la barba.

La recuperació de la mobilitat dels músculs de la cara és un procés lent que es calcula que fins passats 12-18 mesos de l'operació no serà total. Això també facilitarà que l'Óscar pugui parlar i menjar cada vegada millor. En aquest punt del procés són fonamentals les sessions de fisioteràpia, logopèdia i teràpia facial que està seguint el pacient i que ha de continuar realitzant, així com els controls clínics setmanals per evitar qualsevol complicació. A més, com qualsevol persona que ha rebut un trasplantament, haurà de prendre medicació immunosupressora i per prevenir infeccions tota la vida.

Des del punt de vista psicològic, els professionals asseguren que l'Óscar està preparat per tornar a casa, tot i que durant alguns mesos haurà de seguir estrictes controls. De fet, ell ha acceptat sense problemes el seu nou rostre (pocs dies després de la intervenció ja es va veure i s'hi va reconèixer) ja que considera que li permetrà tornar a fer vida normal.

Actualment, el Servei de Cirurgia Plàstica i Cremats de l'Hospital està valorant altres candidats al trasplantament de cara, que està indicat en malalts amb desfiguracions greus a causa de traumatismes, tumors benignes, tumors malignes totalment guarits i cremades. L'objectiu de l'HUVH és crear un programa de trasplantament de cara i ser referent nacional.

Al món ja s'han fet 13 trasplantaments de cara: 6 a França, 3 a l'Estat espanyol, 2 als Estats Units, 1 a Xina i 1 a Egipte.

BARCELONA.- Durant els 4 mesos que ha estat ingressat, la seva evolució ha estat favorable, tot i que el més complicat ha estat controlar el rebuig al trasplantament. Concretament, ha patit dos rebuigs aguts: un a les 4 setmanes i l'altre entre el segon i el tercer mes. També ha patit algunes complicacions que s'han anat resolent, com una trombosi venosa doble a l'al·loempelt tres dies després de la cirurgia.

Actualment, l'Óscar ha guanyat sensibilitat a gran part del seu nou rostre i està recuperant parcialment

la mobilitat de la musculatura. De moment, pot moure les celles, les parpelles superiors (no tanca els ulls encara), la mandíbula, i la part externa de la musculatura de la galta. D'altra banda, des de fa un mes menja una dieta a base de purés i beu líquids; i des de en fa dos pot parlar. Cal recordar que abans de la intervenció tenia moltes dificultats per deglutir (ho feia artificialment) i parlar. Un exemple de la